GAÁL FERENC

1929 – 2015

1929. november 1-én született Kondorfán.

1953-ban kapta meg építőmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen. Évfolyama legjobb képességű hallgatói közé tartozott. Első és egyetlen munkahelye a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság volt, ahol végigjárta a ranglétrát.

Már fél év után önálló építési feladatokat kapott ár- és belvízvédelmi, öntözési szakterületen. Tervezett, költségvetést készített, kivitelezett, kitűnő szervezőnek és tárgyalónak is bizonyult.

1955-ben zalai szakaszmérnökké nevezték ki.

1959-ben került az Igazgatóság központjába, Szombathelyre. Tervezőként dolgozott, majd a Kultúrmérnöki Csoportot irányította.

Már fiatalon felső vezetői pozíciókba került, 1964-ben termelési igazgató-helyettes, majd 1967-től műszaki igazgató-helyettes főmérnök lett, 1976-tól 1990-es nyugdíjba vonulásáig igazgató volt.

Vezetői sikerei:

logikus és stabil szervezeti rendszer létrehozása, hatékony kivitelezői bázis kiépítése, eredményes és átlátható gazdálkodási struktúra, a dolgozók számára is előnyös ösztönző rendszer, a gyors és helyes döntések sorozata.

Szakmai eredményei közül néhány:

- nagy árvízvédekezések: 1965-ben a Rába vízgyűjtőn és 72-ben a Murán
- az ezeket követő első igazi árvízvédelmi fejlesztések a Nyugat-Dunántúlon,
- a szombathelyi Csónakázó-tó létrehozása

- a Lukácsházi tározó első gondolata
- sok kis tározó és tó, a nagykanizsai és Gébárti-tó, Máriaújfalui és Himfai tározó megvalósítása
- Vas és Zala ivóvízprogramjának segítése a Vízügyi Alappal
- újítások sora, pl. a sejt idomköves rézsűvédelem
- az Őrség nagy meliorációs programjának irányítása
- számos kisvízfolyás rendezése, szabályozása, pl. Gyöngyös, Kerka
- jelentős folyószabályozási munkák a Rábán, a Lapincson, a Murán
- Magyarország képviselete az osztrák és jugoszláv határvizi együttműködésben

És talán a legjelentősebb szakmai gondolat és alkotás, a Kis Balaton Vízvédelmi Rendszer. Teljesen új vízgazdálkodási megoldást találtak ki és valósítottak meg akkori munkatársaival a Balaton védelmére.

A Magyar Hidrológiai Társaságnak 1958 óta volt tagja, ahol jelentős munkát végzett. 1966 és 1980 között a Társaság Nyugat-dunántúli Területi Szervezetének elnöke volt. Szakmai-tudományos teljesítményének elismerésként az MHT „Pro Aqua” emlékérmét 1979-ben, a Tiszteleti tag címet és a hozzá tartozó aranygyűrűt 2007-ben vehette át.

A vízügy iránti elkötelezettségét az is mutatja, hogy mindkét fia követte példáját, mindketten vízépítő mérnökök lettek.